

[Krog Hansen.]

kan få en ny kommunestruktur, ikke alene omkring købstæderne og de større bysamfund, men overalt i landet.

Som sagt er det en af de glædelige ting, der er sket i den periode, der er gået, siden sammenlægningerne begyndte at tage fart, at der er en større forståelse for nødvendigheden af større kommuner, men ud over det glædelige ligger der en udvikling, som vi kan drage nytte af. Man begyndte med at sige, at kommunerne som minimum skulle bebos af 4.000-5.000 indbyggere. Nu efter kun ét års forløb regner de fleste med, at ca. 10.000 indbyggere som minimum er mere realistisk. Man startede også med at lade frivillighedens princip råde, når det drejede sig om rene landkommuner. Nu er alle enige om, at der i visse tilfælde må bruges skrappere metoder. Endelig talte man i 1967 om, at visse reguleringer af de gældende amtsgrænser ville være nødvendige og måtte finde sted. Nu i 1968 har der været forslag fremme om, at landet skulle deles op i otte, ja, nogle har endda nævnt seks, fremtidige amter. Hvis ikke det kan kaldes en accelererende udvikling, ved jeg ikke, hvad det er.

Jeg er derfor også overbevist om, at et nyt lovforslag om den kommunale inddeling vil ligge på folketingets bord senest om 5 år. Hvis denne påstand er rigtig, bestyrker det min mening om, at vi ikke for nærværende skal gå meget længere ned i antallet af amter end en 12-14 stykker. Vi risikerer meget nemt, såfremt vi går ned på f. eks. otte nye amter, at vi ganske vist får en lov med indbygget fremtid, men at den til gengæld først vil fungere perfekt om måske 5-10 år. Hvis vi derimod nu vedtager, at der skal være 12-14 nye amter, og er forberedt på at se på dette antal igen om nogle år, når loven tages op til revision, så får vi en lov, som der er chancer for at administrere, og samtidig en lov, som vil give os en masse nyttige erfaringer.

De foreslåede reguleringer amterne imellem, som er beskrevet i lovforslaget, skal jeg ikke her komme ind på. Vi ved, at det er et lovforslag, som har udløst stærke reaktioner, der i nogen grad er præget af følelser. Det må derfor være rigtigt, at alle parter i udvalget får lejlighed til på saglig vis at gennemdrøfte allerede fremkomne skrivelser samt de yderligere argumenter for og imod,

som i den kommende tid givet vil indløbe, fremfor her ved en førstebehandling på grund af fremkomne indlæg måske at binde sig til en løsning, som i den sidste ende vil vise sig at være forkert, men som det vil være meget, meget svært at ændre.

Jeg skal altså ikke komme med mange flere kommentarer til det foreliggende lovforslag, men kan tilsige mit partis velvillige assistance til en saglig og hurtig drøftelse i det udvalg, der nedsættes.

Men lad mig bruge de sidste minutter af min tid til et par bemærkninger, som ikke vedrører lovforslaget, men som efter min formening er relevante i forbindelse med drøftelsen af den fremtidige kommunestruktur. Selv om man ikke er helt enig på indeværende tidspunkt om retningslinjerne for den fremtidige opgave- og byrdefordeling, ved vi, at der efter 1970 vil blive pålagt amterne og kommunerne betydelig mere arbejde, end vi kender til i dag. Jeg har derfor to spørgsmål til ministeren, som ministeren kan kommentere i dag, hvis han ønsker det og føler trang til det, men som jeg i hvert fald mener det må være rigtigt at få lejlighed til at drøfte i udvalget.

Det første spørgsmål vedrører betalingen for det arbejde, der skal udføres. Det er et arbejde, der i hvert fald for amtsrådenes vedkommende bliver en slags folketingsarbejde. Spørgsmålet er, om man virkelig tror, at denne arbejdsbyrde kan klares på fritidsbasis. Jeg erkender, at vore administrationsudgifter tit og ofte, og mange gange med rette, kritiseres; men det relevante må være, om vi ikke ved at spare på lønnen til de kommunale råd og til amtsrådene — altså fortsætte med en eller anden slags mødehonorar — sparer på femøren og lader daleren rulle.

Mit andet spørgsmål vedrører det samarbejde, som fremover i langt højere grad, end vi kender det i dag, vil være nødvendigt amterne og byrådene imellem. Vil der ikke være en fare for, at dette koordinerende arbejde vil ligge stille i det første halve år efter, at der har fundet et valg sted? Jeg tror, det ville være fornuftigt at overveje mulighederne for, at valg til kommunalråd og amtsråd fandt sted på to af hinanden uafhængige tidspunkter. Man ville på den måde hele tiden have en kompetent forsamling siddende, som var inde i sagerne og var